

Перепілка (скорочено)

Остап Вишня

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Чудесна пташка. Мініатюрна курочка. Сіренька, з чорненькими на пір'ячку крапочками. Вилупить свої жовтенькі пухнаті перепеленятка, отакусінькі, водить їх за собою й квокче. На ворога кидається, як він її дітонькам загрожує. Любить наш народ перепілку. Чудесна пташка!

От коли вже літній вечір настає, я питаю в матері дозволу йти з дідом Махтеєм перепілок ловити.

Біжиш і знаєш, що в діда Махтея в кишені вже манок отой, що так робить: "Сюр-сюр! Сюр-сюр!", - так, як перепілочка до себе перепела кличе. Так і дід Махтей сидітимуть і перепілок під сітку вабитимуть. А сітка тоненька-тоненька, дід сам зробив. Дід бере клітку, але не з пруттям, а напнуту сіткою, щоб як битиметься в клітці впійманий перепел, так щоб він собі об пруття голівки не побив. Сильно дуже стрибають у клітці впіймані перепели, на волю хочуть вирватись, і до крові розбивають собі голівки об тверде пруття. А від сітки вони тільки одскакують, і нічого їм не робиться.

Пішли... Уже ніч. Тільки-но вийшли за село поза старою грушею, звернули на межу, аж ось один: "Пать-падьом!", за ним другий, а там іще, й ще, й ще! Проходимо далеко, далеко межею. Аж за могилу. А праворуч і ліворуч стіна озимої пшениці. А на межі ромашки, і молочай, і чебрець, і дзвоники...

Тут уже дід Махтей зупиняються, витягають з кошика сітку. Я держу з одного боку сітку, а дід Махтей її розгортають, розпрямляють. Заносимо сітку й напинаємо її на пшеничні колоски біля самої межі. Дід тоді витягають манок і починають: "Сюр-сюр! Сюр-сюр! Сюр-сюр!"

Все ближче чути нервово "пать-падьом". Він уже під сіткою! Уже я його бачу! Я бачу, як крутить він голівкою сюди й туди, як на ніжки спинається, шукаючи чарівну спокусницю!

Згодом дід виплутує сіренького переляканого птаха з сітки. І питає: "А будеш до чужих молодиць, захекавшись, бігати? Будеш у гречку стрибати?!" Ловимо ще і ще. Я засинаю, а потім чую, як дід обгортає мене своїм піджаком. Під ранок перепелів аж сім!

З рушницею полюють перепілки восени, коли вже просо вклоняється хазяїнові повними китицями пшоняної каші, а навкруги проса самі стерні та копи, та скирти... Тоді перепілки ситі. Вони запливають тоді жиром і, коли ви їх поскубете, перед вами не птиця, а грудка масла.

Коли полюєте перепілок з вашим власним собакою, то це найвища насолода. А коли приносите додому, пам'ятайте правила: обов'язково почистіть рушницю і не об'їдайтесь!

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу